

ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی در پژوهشکده

مهندسی جهاد کشاورزی با استفاده از روش VIKOR

دکتر عزت ... اصغری زاده^۱

رحیم احسانی^۲

فرح اله ولی پور حلبی^۳

سعید مدیر زارع^۴

چکیده:

از اصول مهم در بهبود مدیریت در هر سازمان، بکارگیری روش های علمی تصمیم گیری است. امروزه از چالش های عمده مدیران ارشد سازمان ها بررسی علمی عملکرد واحدهای تحت مجموعه مدیریتی خود و ارزیابی موثر آنها می باشد. ارزیابی موثر می تواند برای شناسایی نقاط ضعف و قوت مورد استفاده قرار گیرد. از متدهای موجود ارزیابی عملکرد جهت کمک به تصمیم گیری بهینه مدیران ارشد، تکنیک تصمیم گیری چند شاخصه VIKOR می باشد، که در مقایسه با سایر تکنیک های تصمیم گیری چند شاخصه دارای مزایا و برتری هائی می باشد.

در این مقاله ابتدا مدل های تصمیم گیری توضیح داده خواهد شد. سپس روش VIKOR تشریح می گردد، بدنبال آن این روش با سایر روش ها مقایسه شده و در انتها گروه های پژوهشی در پژوهشکده مهندسی جهاد کشاورزی با استفاده از روش VIKOR و سایر روش ها رتبه بندی خواهد شد. این تکنیک قابل تعمیم برای کلیه مراکز پژوهشی است که دارای خصوصیات مشابه با سازمان مورد مطالعه می باشند.

کلمات کلیدی: شاخص، گروه های پژوهشی، رتبه بندی، تصمیم گیری چند شاخصه، ویکور

(VIKOR)

تاریخ دریافت: ۸۸/۷/۸

تاریخ پذیرش: ۸۸/۹/۱۶

۱- استادیار گروه مدیریت صنعتی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

۲- استادیار پژوهشکده مهندسی جهاد کشاورزی

۳- کارشناس پژوهشکده مهندسی جهاد کشاورزی و دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی دانشگاه تهران fvalipour@eir.ac.ir

۴- کارشناس پژوهشکده مهندسی جهاد کشاورزی و دانشجوی کارشناسی ارشد MBA دانشگاه پیام نور واحد کرج

۱- مقدمه

مدیران ارشد سازمان به منظور تصمیم‌گیری در خصوص مرکز تحقیقاتی و گروه‌های پژوهشی نیازمند ابزاری مناسب برای ارزیابی می‌باشند از مهمترین نتایج ارزیابی، هدایت صحیح مراکز پژوهشی در راستای اهداف کلان ملی و در زمینه توسعه علوم و فناوری در کشور می‌باشد. به‌طور کلی تعیین میزان موفقیت در دستیابی به اهداف و برنامه‌ها، انجام مأموریت‌ها و توفیق در انجام فعالیت‌های جاری از طریق ارزیابی است که ملموس می‌گردد. به‌طور کلی انتظار می‌رود که توسط ارزیابی، گروه‌های موفق و کارا مشخص شده و تشویق و تقویت گردند و گروه‌های ضعیف در مقایسه با واحدهای کارا ترمیم گردند. سازمان‌های پژوهشی بدلیل ماهیت پیچیده خلاق، منحصربفرد و ساختار نیافته این حوزه مستلزم مدیریت پویا و زنده گونه است. همچنین به دلیل عدم قطعیت نتایج فعالیت‌های پژوهش و توسعه نظام‌های سنتی ارزیابی عملکرد برای سنجش کارائی و اثربخشی عملکرد به سازمان‌ها و مراکز پژوهشی نیازمند بکارگیری نظام‌های نوین ارزیابی هستند (مهرگان و زالی، ۱۳۸۲، ص ۱۲۳). استفاده از نظام‌های ارزیابی به صورت رسمی به قرن نوزدهم باز می‌گردد (طبرسا، ۱۳۷۸). در کشور ما به‌طور رسمی و در سطح ملی برای نخستین بار در سال ۱۳۴۹ مقرر گردید سازمان‌های دولتی از نظر مدیریت و نحوه اداره امور مورد ارزیابی قرار گیرند (اصغرپور، ۱۳۷۷). در بررسی فلسفه وجودی ارزیابی عملکرد با دو دیدگاه روبرو می‌شویم یکی نگرش سنتی به ارزیابی است که در آن مهمترین هدف ارزیابی قضاوت و یادآوری عملکرد است دیگری نگرش نوین است که در آن بر رشد و توسعه و بهبود عملکرد توجه می‌شود (طبرسا، ۱۳۷۸) Mario Coccia در تحقیق خود آزمایشگاه‌های دولتی را شبیه سیستم‌ها در نظر گرفته و یک مدل ریاضی بر اساس اندازه‌گیری فعالیت‌های تحقیق و توسعه با k شاخص توسعه می‌دهد. متدولوژی ارزیابی آزمایشگاه‌های تحقیقاتی جنبه‌های فنی و عملی و مالی را ترکیب نموده و یک نمره ارزیابی آنها ارائه می‌کند. اندازه‌گیری و ارزیابی مجموعه‌های تحقیقاتی عمومی می‌تواند بر اساس ورودی و خروجی آنها با در نظر گرفتن سه بعد هزینه، کمیت و کیفیت باشد، Suwingjo و همکارانش (۲۰۰۰) نیز در مقاله خود از روش نمودار درختی و فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی برای اندازه‌گیری عملکرد استفاده نموده‌اند (Suwignjo, 2000).

یکی از راه‌هایی که می‌تواند به منظور ارزیابی توسط مدیریت سازمان استفاده شود، مقایسه گروه‌های پژوهشی بایکدیگر است، بدین ترتیب که گروه‌های پژوهشی از لحاظ عملکرد رتبه‌بندی گردند. مراکز تحقیقاتی سازمان‌هایی هستند وظیفه آنها انجام پروژه‌های تحقیقاتی در حوزه‌های خاص می‌باشد، که قادر هستند به امور تحقیقاتی پرداخته و از محل انجام طرح‌های تحقیقاتی کسب درآمد نیز نمایند. منظور از گروه‌های پژوهشی در مراکز تحقیقاتی، حوزه‌های انجام فعالیت‌های تحقیقاتی و اجرای پروژه‌ها است که با توجه به توانمندی‌های تخصصی خاص، تقسیم‌بندی شده‌اند. پژوهشکده مهندسی متشکل از چند گروه پژوهشی مطابق تعریف فوق می‌باشد.

هدف اولیه این تحقیق ابتدا معرفی تکنیک جدید VIKOR بوده است، سپس با بکارگیری تکنیک VIKOR، گروه‌های پژوهشی مورد ارزیابی قرار گرفته و رتبه‌بندی شده‌اند. در نهایت نتایج رتبه‌بندی توسط این تکنیک با نتایج حاصل از سایر تکنیک‌های رایج تصمیم‌گیری مقایسه گردید. با معرفی و بکارگیری این روش عمده سوالات مطروحه زیر در این تحقیق مورد کنکاش

قرار گرفته است:

آیا بکارگیری تکنیک VIKOR برای ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی، مناسب است؟
آیا نتایج حاصل ارزیابی در بهبود عملکرد گروه های پژوهشی موثر است؟

۲- مرور ادبیات

مدل های تصمیم گیری چند معیاره^۱ MCDM که چندین معیار را در نظر می گیرند می توانند جهت مقایسه عملکرد واحدهای مختلف یک سازمان بایکدیگر بکار گرفته شوند.

این مدل ها به دو دسته کلی تقسیم می شوند (مومنی، ۸۵، ص ۵):

- مدل های تصمیم گیری چند هدفه MODM
- مدل های تصمیم گیری چند شاخصه^۲ MADM

۱-۲ - مدل های تصمیم گیری چند هدفه MODM^۳

در این مدل مقیاس سنجش برای هر هدف ممکن است با مقیاس سنجش برای بقیه اهداف تفاوت و بسادگی نتوان آنها را مثلاً بایکدیگر جمع نمود. منظور در این گونه مدل های طراحی عبارت از بهینه کردن تابع کلی مطلوبیت برای تصمیم گیرنده می باشد. این تابع مطلوبیت در برخی از روش های ارزیابی به صورت عینی محاسبه و بهینه می گردد و در برخی دیگر به صورت ضمنی مورد بررسی و بهینه شدن قرار می گیرد. از جمله تکنیک های این مدل می توان به سیمپلکس چند معیاره، متدهای^۴ MOLP، متد پارامتریک، متد^۵ L-P، برنامه ریزی آرمانی، متد هدف حد دار، متد STEM، روش خوشه بندی، روش فیلتر و... اشاره نمود (اصغرپور، ۱۳۷۷، ص ۹).

۲-۲ - مدل های تصمیم گیری چند شاخصه MADM^۶

در این مسائل، تعدادی گزینه، مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد و در مورد آنها، یک نوع اولویت بندی انجام می شود. علاوه بر گزینه ها، همانطور که از نام تصمیم گیری چند شاخصه بر می آید، چندین شاخص وجود دارد که تصمیم گیرنده باید آنها را به دقت، در مسائل خود مشخص کند. از جمله این مدل ها می توان به موارد زیر اشاره نمود:

مدل^۷ SAW، این روش یکی از ساده ترین روش های تصمیم گیری چند شاخصه می باشد. با محاسبه اوزان شاخص ها، می توان به راحتی از این روش استفاده نمود. در روش SAW گزینه ای انتخاب می شود که حاصل جمع مقادیری مقیاس شده وزنی آن، از بقیه گزینه ها بیشتر باشد (مومنی، ۸۵).

مدل^۷ TOPSIS، اولین بار توسط هوانگ و یون ۱۹۸۱ معرفی شد. اساس این تکنیک بر این

1- Multiple Criteria Decision Making

2- Multiple Attribute Decision Making

3- Multiple Objective Decision Making

4- Multiple Objective Linear Programming

5- Linear-Programming

6- Simple additive weighted

7- Technique for order preference by similarity to ideal solution

مفهوم استوار است که گزینه انتخابی، باید کمترین فاصله را با راه حل ایده آل مثبت (بهترین حالت ممکن) و بیشترین فاصله را با راه حل ایده آل منفی (بدترین حالت ممکن) داشته باشد (مومنی، ۸۵).

مدل 'ELECTRE' در اواخر دهه ۱۹۸۰ مورد بررسی قرار گرفت که اساس مفهوم این روش، روابط غیر رتبه ای است یعنی لزوماً به رتبه بندی گروه ها منتهی نمی شود، بلکه ممکن است گزینه هائی را حذف کند (مومنی، ۸۵).

مدل VIKOR در حل مسائلی که با شاخص های ناسازگار و تناسب ناپذیر همراه هستند استفاده می شود. در این روش تصمیم گیرنده نیازمند راه حلی می باشد که این راه حل نزدیکترین راه حل به راه حل ایده آل باشد (Opricovic, 2007).

۲-۳- مقایسه بین مدل های تصمیم گیری چند شاخصه

مدل های SAW, TOPSIS و VIKOR بر اساس تابع یکی کننده هستند که نشان دهنده نزدیکی به نقطه ایده ال هستند. TOPSIS و SAW دارای جمع رتبه بندی یکسان هستند اما TOPSIS قابلیت ها را بهتر تشخیص می دهد، TOPSIS و VIKOR موفقیت یکسانی در تعیین اولویتها بوسیله وزن دارند. اگر چه VIKOR رتبه بندیهای متفاوت تری نسبت به TOPSIS و SAW ایجاد می کند. همچنین VIKOR انتخاب استراتژی های مناسب را آسان می کند (Mei-Tai Chu ۲۰۰۴).

VIKOR و TOPSIS هر دو روش های مناسب برای ارزیابی مسائل مشابه هستند که نتایج عالی نزدیک به واقعیت ایجاد می کنند و امتیاز تجزیه و تحلیل برتر را ارائه می کنند (Cheng ۲۰۰۴). مقایسه بین TOPSIS و VIKOR نشان می دهد که هر دو بر اساس تابع یکی کننده هستند و نشان دهنده نزدیکی به مرجع ایده آل می باشند. هر دو از روش ال پی متریک استفاده می کنند. TOPSIS از نرمالیزه کردن برداری استفاده می کند در حالیکه VIKOR از نرمالیزه کردن خطی استفاده می کند تبدیل بر نرمالیزه کردن VIKOR اثر ندارد ولی به ارزشهای TOPSIS اثر می گذارد (Espinasse 1997, Jabeur 2007).

VIKOR نشان دهنده نزدیکی به ایده آل است در حالیکه TOPSIS تعیین کننده یک راه حل با کمترین فاصله از راه حل ایده آل مثبت است و دورترین فاصله را از راه حل ایده آل منفی مشخص می کند. یک راه حل با روش TOPSIS همیشه نزدیکترین به ایده آل نمی باشد (Xiaozhan ۲۰۰۴). آنالیز مقایسه ای بین دو روش VIKOR و ELECTRE نشان می دهد که در فرض های معین، وضعیت ناهماهنگ و تصمیم با R_Z شالوده MCDM یکسانی (مینیم تاسف فردی) وجود دارد. در حالیکه یک راه حل توافقی با VIKOR مهیا کننده یک تعادل بین ماکزیم مطلوبیت گروهی اکثریت که توسط S به دست می آید (نشان دهنده توافق و هماهنگی است) و حداقل تاسف فردی، مخالفان است که توسط مقدار R به دست می آید. (R نشان دهنده عدم توافق است) (Opricovic, 2007).

۳- روش شناسی تحقیق:

روش VIKOR یک ابزار موثر در تصمیم گیری چند شاخصه است و در حل مسائلی که با شاخص های ناسازگار و تناسب ناپذیر همراه هستند، استفاده می شود. منظور از ناسازگاری معیارها

این است که در بعضی از موارد معیارها با هم متضاد می شوند برای مثال اگر کسی بخواهد اتومبیل زیباتری بخرد باید پول بیشتری بپردازد بنابراین معیار هزینه با زیبایی در تضاد هستند (مومنی، ۸۵ص ۵). این روش خصوصاً در شرایطی به کار می رود که تصمیم گیر قادر نیست که ترجیحاتش را در شروع طراحی سیستم بیان کند. در این روش تصمیم گیرنده نیازمند راه حلی می باشد که این راه حل نزدیکترین راه حل، به راه حل ایده آل باشد.

۳-۱- ویژگی مسائل قابل حل با VIKOR

VIKOR برای حل مسائلی با خصوصیات زیر مناسب است:

- توافق برای حل ناسازگاری قابل قبول می باشد.
- تصمیم گیرنده مشتاق است راه حلی را که نزدیکترین راه حل به راه حل ایده آل است تایید کند.
- یک رابطه خطی بین هر تابع شاخص و یک مطلوبیت تصمیم گیرنده وجود دارد.
- معیارها، ناسازگار و نامتناسب می باشند.
- تمام گزینه ها با تمام شاخص ها ارزیابی می شوند.
- اولویت تصمیم گیرنده توسط وزن ها بیان می گردد.
- روش VIKOR می تواند بدون مشارکت تعاملی تصمیم گیر شروع گردد، اما تصمیم گیر مسؤوَل تایید راه حل نهایی می باشد و ترجیحاتش باید پوشش داده شود (Opricovic, 2007).

۳-۲- سیر تکاملی روش VIKOR

سیر تکاملی روش VIKOR با فرم LP- متریک زیر شروع شد: (Opricovic, 2007).

$$1 \leq p \leq \infty, j = 1, 2, \dots, J \quad L_{p,j} = \left\{ \sum_{i=1}^n [w_i (f_i^* - f_{ij}) (f_i^* - f_i)]^p \right\}^{1/p}$$

فاصله متریک در روشهای L-P بمنظور سنجش نزدیکی یک راه حل موجود نسبت به راه حل ایده آل مورد استفاده قرار می گیرد. این سنجش از انحراف به صورت یک تابع سازگار به صورت فوق خواهد بود (اصغرپور، ۱۳۷۷، ص ۱۲).

بوسیله اپرکاویک داکستاین (۱۹۸۰)، معرفی گردیده است و بیانگر فاصله گزینه تا راه حل ایده آل می باشد.

سیر تکاملی روش VIKOR با شکل LP- متریک فوق الذکر به عنوان یک تابع یکی کننده

آغاز شد. در روش VIKOR، $L_{1,j}$ به عنوان S_j و $L_{\infty,j}$ به عنوان R_j لحاظ می شوند که برای فرموله کردن رتبه بندی استفاده می شوند (Opricovic, 2007). به طور خلاصه $L_{1,j}$ مجموع تمام عدم مطلوبیت های فردی است، و $L_{\infty,j}$ ، حداکثر عدم مطلوبیتی است که یک فرد می تواند داشته باشد.

۳-۳-۳- تشریح الگوریتم روش VIKOR

۳-۳-۱- تشکیل ماتریس تصمیم شاخصاً

$$D = \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} & \dots & f_{1n} \\ f_{21} & f_{22} & \dots & f_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ f_{m1} & f_{m2} & \dots & f_{mn} \end{bmatrix} \quad \text{گزینه}$$

شاخص‌ها (که در آن f_{ij} ارزش گزینه j ($j=1,2,3,\dots,m$) در ارتباط با شاخص i ام ($i=1,2,3,\dots,n$)

۳-۳-۲- بی مقیاس کردن ماتریس تصمیم:

به منظور قابل مقایسه شدن مقیاس‌های مختلف اندازه‌گیری (به ازای شاخص‌های گوناگون) باید از بی مقیاس کردن استفاده نمود که از جمله طرق مختلف می‌توان به بی مقیاس کردن با استفاده از نرم، بی مقیاس کردن خطی و بی مقیاس سازی فازی اشاره نمود (اصغرپور، ۱۳۷۷، ص ۱۹۴).
 برای بی مقیاس کردن ماتریس تصمیم در روش VIKOR از نرمالیزه کردن خطی استفاده می‌شود (Opricovic, 2007). که این کار در فرمول‌های محاسباتی روش مورد مطالعه انجام خواهد شد. مزیت اینگونه بی مقیاس سازی آن است که خطی بوده و کلیه نتایج تبدیل به یک نسبت خطی می‌شوند.

۳-۳-۳- تعیین بهترین و بدترین مقدار از میان مقادیر موجود برای هر شاخص در ماتریس تصمیم

بهترین مقادیر f_i^* و f_i^- بدترین از تمام گزینه‌ها انتخاب می‌گردد، (۱۰)

اگر i امین تابع سود را نشان دهد خواهیم داشت: $f_i^* = \max_j f_{ij}$ و $f_i^- = \min_j f_{ij}$

اگر i امین تابع هزینه را نشان دهد خواهیم داشت: $f_i^* = \min_j f_{ij}$ و $f_i^- = \max_j f_{ij}$

نوع شاخص	بهترین	بدترین
معیار مثبت	$f_i^* = \max_j f_{ij}$	$f_i^- = \min_j f_{ij}$
معیار منفی	$f_i^* = \min_j f_{ij}$	$f_i^- = \max_j f_{ij}$

۳-۳-۴- محاسبه مقدار Q

Q تابعی ترکیبی است که تابع مزیت نامیده می شود که R و S را با وزن V به صورت معادله با هم یکی می کند. تابع ترکیبی باید با احتیاط زیاد استفاده شود زیرا شامل امکان مقایسه کمیت های قیاس ناپذیر است (Opricovic,2004).

$$S_j = \sum_{i=1}^n w_i (f_i^* - f_j) (f_i^* - f_i^-)$$

$$R_j = \max_i [w_i (f_i^+ - f_j) (f_i^* - f_j)]$$

۳-۳-۵- محاسبه مقدار Q

Q تابعی ترکیبی است که تابع مزیت نامیده می شود که R و S را با وزن V به صورت معادله با هم یکی می کند. تابع ترکیبی باید با احتیاط زیاد استفاده شود زیرا شامل امکان مقایسه کمیت های قیاس ناپذیر است (Opricovic,2004).

$$Q_j = V(S_j - S^+) (S^- - S^+) + (1-V)(R_j - R^+) (R^- - R^+)$$

که در آن $R^- = \max_j R_j$ ، $R^* = \min_j R_j$ ، $S^- = \max_j S_j$ ، $S^* = \min_j S_j$ است و V به عنوان وزنی است که بر اساس میزان حداکثر توافق گروه تعیین می گردد.

۳-۳-۶- رتبه بندی گزینه ها

در این مرحله گزینه ها رتبه بندی می شوند بدین ترتیب که مقادیر R، S و Q را به ترتیب نزولی مرتب می شوند. نتایج در سه لیست رتبه بندی شده در دسترس قرار می گیرند.

۳-۳-۷- انتخاب گزینه نهایی

(۱) به عنوان یک راه حل توافقی گزینه (a') انتخاب خواهد گردید که دارای حداقل مقدار Q در لیست رتبه بندی شده باشد، اگر دو شرط زیر برآورده شده باشند

$$CI, \text{ « امتیاز قابل قبول بودن» : } Q(a'') - Q(a') \geq Q$$

که در آن a'' گزینه با موقعیت دوم در لیست رتبه بندی Q است و $Q = 1/(J-1)$ تعداد گزینه ها می باشد.

C2, «ثبات قابل قبول در تصمیم گیری»: گزینه a' نیز باید به بهترین شکل بوسیله S و R رتبه بندی شده باشد.

(۲) اگر یکی از شرط ها برآورده نشده باشد، سپس یک مجموعه از راه حل های توافقی پیشنهاد می شود که شامل:

(۲-۱) گزینه های a' و a'' اگر تنها شرط C2 برآورده نشده باشد

(۲-۲) متغیرهای a' ، a'' ، ... ، $a^{(m)}$ اگر شرط برآورده نشده باشد ؛ $a^{(m)}$ با رابطه

$$Q(a^{(m)}) - Q(a') < Q \text{ برای ماکزیمم } M \text{ تعیین می گردد.}$$

بهترین گزینه، رتبه‌بندی شده بوسیله Q ، گزینه ای است که مقدار حداقل Q را دارد (Opricovic, 2004).

۴- بکارگیری روش $VIKOR$ برای ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی در پژوهشکده مهندسی

۴- مطالعه موردی در پژوهشکده مهندسی

پژوهشکده مهندسی با شش گروه پژوهشی با هدف پژوهش، در زمینه های مختلف مهندسی و فن آوری، همکاری با دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی در به کارگیری نتایج پژوهش های بعمل آمده، هدایت و برنامه ریزی اجرای مطالعات علمی و عملیات آزمایشگاهی و انجام پژوهش های کاربردی و توسعه ای فعالیت می نماید.

۴-۱ شناسائی شاخص ها

جهت ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی با استفاده از روش های تصمیم گیری نیاز به تعریف شاخص های مورد نیاز می باشد که بدین منظور از کار پژوهشی احسانی (۱۳۸۳) استفاده شد. این تحقیق با استفاده از روش دلفی شاخص هایی را برای ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی شناسائی کرده است. این شاخص ها در جدول (۱) ارائه شده است.

جدول (۱): شاخص های ارزیابی عملکرد گروه های پژوهشی

(احسانی، ۱۳۸۳، ص ۱۵۸)

ردیف	شاخص	وزن شاخص	جنبه شاخص
1	میانگین ضریب عملکرد پروژه ها	0.5	+
2	سرانه در آمد اختصاصی به ازای هر نفر در گروه	0.1	+
3	سرمایه گذاری	0.1	+
4	نفر ساعت آموزش	0.07	+
5	نسبت هزینه های ستادی	0.13	-
6	سرانه در آمد اختصاصی به ازای افراد غیر پروژه	0.1	+

۲-۴ - تشکیل ماتریس تصمیم

گروه های پژوهشی مورد نظر با شاخص های تعیین شده، تشکیل ماتریس تصمیم می دهد.

جدول (۲): ماتریس تصمیم گیری

میانگین	سرمایه	نفر	نسبت هزینه	سرمایه در آمد به ازای	میانگین	
ضریب	گذاری	ساعت	های ستادی	اختصاصی به ازای	ضریب	
عملکرد		آموزش		افراد غیر پروژه	عملکرد	
پروژه ها					پروژه ها	
0.83	180	6500	105	0.38	320	گروه A
0.69	155	4400	120	0.3	210	گروه B
0.81	192	6000	140	0.7	350	گروه C
0.75	237	7000	10	0.5	400	گروه D
0.86	105	2000	5	0.6	290	گروه E
0.74	178	3200	100	0.4	335	گروه F

شاخص های تعیین شده کمی می باشند و ارزش هر گزینه در ارتباط با هر شاخص دارای مقدار عددی می باشد و از بین ۸ شاخص تعیین شده ۵ شاخص ماهیت مثبت و ۱ شاخص آخر ماهیت منفی دارند. هر یک از این شاخص های تعیین شده دارای واحد های متفاوتی از قبیل جلد- ریال - نفر و .. می باشند. این تفاوت در واحد ها به طور ضمنی در مراحل بعد نرمالیزه خواهند گردید. بی مقیاس کردن ماتریس تصمیم به طور خودکار انجام خواهد شد (احسانی، ۱۳۸۳).

۳-۴ - تعیین ماتریس وزن شاخص ها

در اکثر مسائل MADM نیاز به داشتن و دانستن اهمیت نسبی از شاخص های موجود داریم، به طوریکه مجموع آنها برابر با واحد (نرمالیزه) ^۱ شده و این اهمیت نسبی درجه ارجحیت هر شاخص را نسبت به بقیه برای تصمیم گیری مورد نظر بسنجد. از روش های ارزیابی اوزان برای شاخص های موجود در یک تصمیم گیری می توان به روش های، آنتروپی، Linamp، کمترین مجذورات وزین شده، بردار ویژه و نظر سنجی از خبرگان اشاره نمود. در این مقاله وزن هر یک از شاخص ها با نظر سنجی از خبرگان تهیه شده است و مقادیر وزنی شاخص ها به صورت ماتریس زیر محاسبه شده است.

$$W_i = [w_1, w_2, w_3, \dots, w_n] = [0.5, 0.1, 0.1, 0.0, 0.3, 0.1]$$

W_i وزن شاخص‌ها می‌باشد که بیان‌کننده ترجیحات تصمیم‌گیرنده یعنی بیانگر اهمیت نسبی هر شاخص می‌باشد.

۴-۴-۱- اجرای مدل VIKOR

۴-۴-۱- تعیین بهترین و بدترین مقدار از میان مقادیر موجود برای هر شاخص در ماتریس تصمیم بیشترین و کمترین ارزش هر شاخص (با در نظر گرفتن ماهیت شاخص) تعیین می‌گردد. جدول (۳): تعیین بهترین و بدترین مقادیر شاخص‌ها

جدول (۳): تعیین بهترین و بدترین مقادیر شاخص‌ها

میانگین ضریب عملکرد پروژه ها	سرمایه	نفر	نسبت هزینه های ستادی به کل هزینه ها	سرانه درآمد اختصاصی به ازای افراد غیر پروژه	میانگین ضریب عملکرد پروژه ها
0.83	180	6500	0.38	320	A
0.69	155	4400	0.3	210	B
0.81	192	6000	0.7	350	C
0.75	237	7000	0.5	400	D
0.86	105	2000	0.6	290	E
0.74	178	3200	0.4	335	F
0.86	237	7000	0.3	400	بهترین مقدار
0.69	105	2000	0.7	210	بدترین مقدار

۴-۴-۲- محاسبه مقدار S و R

با توجه به مقادیر تعیین شده در گام قبل و فرمول مربوط به پارامتر S و R، مقادیر دو پارامتر اخیر برای هر گزینه محاسبه می‌گردد.

جدول (۴): محاسبه پارامتر S

0.23	0.09	0.04	0.01	0.02	0.03	0.04	گروه A
0.72	0.50	0.06	0.05	0.01	0.00	0.10	گروه B
0.36	0.15	0.03	0.02	0.00	0.13	0.03	گروه C
0.46	0.32	0.00	0.00	0.07	0.07	0.00	گروه D
0.43	0.00	0.10	0.10	0.07	0.10	0.06	گروه E
0.56	0.35	0.04	0.08	0.02	0.03	0.03	گروه F
0.23							بهترین مقدار
0.72							بدترین مقدار

جدول (۵): محاسبه پارامتر R

0.09	0.09	0.04	0.01	0.02	0.03	0.04	گروه A
0.50	0.50	0.06	0.05	0.01	0.00	0.10	گروه B
0.15	0.15	0.03	0.02	0.00	0.13	0.03	گروه C
0.32	0.32	0.00	0.00	0.07	0.07	0.00	گروه D
0.10	0.00	0.10	0.10	0.07	0.10	0.06	گروه E
0.35	0.35	0.04	0.08	0.02	0.03	0.03	گروه F
0.09	بهترین مقدار						
0.50	بدترین مقدار						

۴-۳-۴- محاسبه مقدار Q

در این مرحله با توجه به تابع ترکیبی Q و مقادیر دو جدول فوق (R,S) و در نظر گرفتن شاخص V، محاسبه می شود. Q که با توجه به وابستگی Q به مقادیر مختلف V، نتایج حاصله در گام های بعدی قابل مشاهده می باشد. در حال حاضر بر اساس الگوریتم VIKOR سه لیست Q, R, S تهیه می گردد. در جدول ذیل الذکر پارامتر Q بر اساس $V=0.5$ محاسبه شده است.

جدول (۶): محاسبه پارامتر Q

Q	R	S	
0.00	0.09	0.23	A
1.00	0.50	0.72	B
0.20	0.15	0.36	C
0.52	0.32	0.46	D
0.21	0.10	0.43	E
0.66	0.35	0.56	F

۴-۴-۴- تحلیل حساسیت پارامتر Q نسبت به v

برای شفاف سازی الگوریتم Q، VIKOR را بر حسب مقادیر مختلف V در حد فاصل ۰-۱، محاسبه شده است. و در جدول زیر نتایج قابل مشاهده است.

جدول (۷): محاسبه Q براساس مقادیر مختلف V

	1	0.9	0.8	0.7	0.6	0.5	0.4	0.3	0.2	0.1	0	
	Q	Q	Q	Q	Q	Q	Q	Q	Q	Q	Q	
رتبه بندی و	گروه A	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	گروه B	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	
	گروه C	0.26	0.25	0.24	0.23	0.21	0.20	0.19	0.18	0.17	0.15	0.14
	گروه D	0.46	0.47	0.48	0.49	0.50	0.52	0.53	0.54	0.55	0.56	0.57
	گروه E	0.40	0.36	0.32	0.29	0.25	0.21	0.18	0.14	0.10	0.07	0.03
	گروه F	0.67	0.67	0.67	0.66	0.66	0.66	0.65	0.65	0.65	0.65	0.64

که مقدار Q برای مقادیر مختلف از V قابل تحلیل می باشد. یعنی اینکه Q بر حسب درصد آرای اکثریت مقادیر مختلفی را می پذیرد. در پژوهشکده مهندسی V، ۵، در نظر گرفته شده است.

۴-۵-رتبه بندی نهائی و انتخاب بهترین گزینه

محصّل روش رتبه بندی VIKOR، بعد از مرتب کردن (با ترتیب نزولی) جدول فوق در جدول (۸) نشان داده شده است.

جدول (۸): محاسبه نهائی پارامتر Q براساس مقدار V = ۰,۵

Q		R		S	
0.00	گروه A	0.09	گروه A	0.23	A
0.20	گروه C	0.10	گروه E	0.36	B
0.21	گروه E	0.15	گروه C	0.43	C
0.52	گروه D	0.32	گروه D	0.46	D
0.66	گروه F	0.35	گروه F	0.56	E
1.00	گروه B	0.50	گروه B	0.72	F

اکنون زمان کنترل جدول و انتخاب بهینه است. بدین منظور باید شروط انتخاب گزینه نهائی تست گردد:

$$\text{تست اول: امتیاز قابل قبول بودن } [1(6-1)] \geq (0.2-0.0) \geq [0.2] \geq (0.2)$$

همانطور که مشاهده می شود شرط اول مدل برای گزینه گروه A پوشش داده شده است. به همین دلیل در این مرحله گزینه A انتخاب می گردد.

تست دوم: ثبات قابل قبول در تصمیم گیری:

با مشاهده داده های جدول (۸) مشخص می گردد که گزینه گروه A در پارامترهای S و R دارای کمترین مقدار، یعنی بهترین رتبه بندی می باشد.

با توجه به دو تست فوق گزینه گروه A به عنوان بهترین گروه انتخاب می گردد. در نهایت رتبه بندی مابقی گزینه ها نیز بر اساس مراحل فوق الذکر انجام خواهد شد.

در ادامه مسئله فوق با دو روش دیگر تصمیم گیری SAW و TOPSIS حل می گردد. (اصغرپور، ۱۳۷۷، ص ۲۶۰) تا مقایسه عملی بین این سه روش صورت گیرد.

۴-۵- مدل مجموع وزنی ساده SAW

- ۱- تشکیل ماتریس تصمیم (ماتریس مطالعه موردی تحقیق جدول (۲) می باشد)
- ۲- بیشترین مقدار هر شاخص مربوط به گزینه ها مشخص می گردد. (شاخص هائی که جنبه منفی دارند کمترین مقدار و شاخص هائی که جنبه مثبت دارند بیشترین مقدار)

جدول (۹): ماتریس تصمیم و تعیین مقدار بیشینه

میانگین ضریب	سرمایه درآمد	سرمایه	نفر	نسبت هزینه های	سرمایه در آمد به	
عملکرد پروژه	اختصاصی به	گذاری	ساعت	سنادی به کل هزینه	ازای افراد غیر	
ها	ازای هر نفر در	آموزش	ها	پروژه	گروه	
0.83	180	6,500	105	0.38	320	A
0.69	155	4,400	120	0.30	210	B
0.81	192	6,000	140	0.70	350	C
0.75	237	7,000	10	0.50	400	D
0.86	105	2,000	5	0.60	290	E
0.74	178	3,200	100	0.40	335	F
0.86	237	7000	140	0.3	400	بیشترین مقدار

۳- تقسیم تک تک درایه ها بر بیشترین مقدار شاخصه مربوطه

۴- ضرب هر درایه در وزن شاخص مربوطه

۵- مرتب کردن نزولی گزینه ها

جدول (۱۰): رتبه بندی گزینه ها به روش SAW

وزن شاخص ها	میانگین	سرمایه درآمد	سرمایه	نفر	نسبت هزینه	سرمایه در آمد	رتبه بندی شده	رتبه
ضریب	اختصاصی به	گذاری	ساعت	آموزش	به کل هزینه	به ازای افراد	نتیجه	نتیجه
عملکرد پروژه	ازای هر نفر در	گروه	ها	ها	میر پروژه	گزینه ها		
1.0	0.8	0.93	0.75	1.27	0.80	0.80	C	1.16
1.2	0.7	0.63	0.86	1.00	0.53	0.53	D	1.10
1.1	0.8	0.86	1.00	2.33	0.88	0.88	F	1.01
1.1	1.0	1.00	0.07	1.67	1.00	1.00	B	0.99
1.0	0.4	0.29	0.04	2.00	0.73	0.73	A	0.98
1.2	0.8	0.46	0.71	1.33	0.84	0.84	E	0.91

۴-۶-روش TOPSIS

یون و هوانگ^۱ تکنیکی برای برترین پیشنهاد از راه مشابه به راه حل ایده آل ارائه دادند. به این مفهوم که انتخاب گزینه باید کوتاهترین مسافت از راه حل ایده آل و در عین حال دورترین مسافت را از راه حل ایده آل منفی داشته باشد.

- ۱- استفاده از ماتریس تصمیم جدول شماره (۲)
- ۲- نرمالیزه کردن ماتریس تصمیم

$$r_j = \frac{X_j}{\sqrt{\sum_{i=1}^m X_j^2}}$$

جدول (۱۱): بی مقیاس سازی ماتریس تصمیم جدول شماره (۲)

وزن شاخص ها	0.10	0.13	0.07	0.10	0.10	0.50	
گزینه ها	0.10	0.13	0.07	0.10	0.10	0.50	
میانگین	0.40	0.31	0.45	0.51	0.41	0.43	A
ضریب	0.27	0.25	0.51	0.35	0.35	0.36	B
عملکرد	0.44	0.57	0.60	0.47	0.44	0.42	C
پروژه ها	0.51	0.41	0.04	0.55	0.54	0.39	D
	0.37	0.49	0.02	0.16	0.24	0.45	E
	0.42	0.33	0.43	0.25	0.41	0.39	F

جدول (۱۲): تعیین راه حل ایده آل مثبت و منفی

میانگین	0.040	0.040	0.031	0.051	0.041	0.217	A
ضریب	0.027	0.032	0.036	0.035	0.035	0.180	B
عملکرد	0.044	0.074	0.042	0.047	0.044	0.211	C
پروژه ها	0.051	0.053	0.003	0.055	0.054	0.196	D
	0.037	0.064	0.001	0.016	0.024	0.224	E
	0.042	0.043	0.030	0.025	0.041	0.193	F
	0.051	0.032	0.042	0.055	0.054	0.224	(+A)Max
	0.027	0.074	0.001	0.016	0.024	0.180	(-A)Min

۳- ضرب درایه های نرمالایز شده در وزن شاخص مربوطه

۴- تعیین راه حل ایده آل مثبت و منفی

دو گزینه مجازی A^* و A^- را به صورت زیر تعریف می کنیم:

دو گزینه مجازی ایجاد شده A^* و A^- به ترتیب برترین گزینه (راه حل ایده آل) و کم

اثرترین گزینه (راه حل ایده آل منفی) است.

$$A^* = \left\{ \left(\max v_j \mid j \in J \right) \alpha \left(\min v_j \mid j \in J' \right) \mid j = 1, 2, \dots, m \right\} = \{v_1^*, v_2^*, \dots, v_n^*\}$$

$$A^- = \left\{ \left(\min v_j \mid j \in J \right) \alpha \left(\max v_j \mid j \in J' \right) \mid j = 1, 2, \dots, m \right\} = \{v_1^-, v_2^-, \dots, v_n^-\}$$

J های مربوط به شاخص سود

J' های مربوط به شاخص هزینه

۵- محاسبه اندازه فاصله:

فاصله بین هر گزینه بعدی را می توان به روش اقلیدسی سنجید. فاصله گزینه ام از ایده آل مثبت

با فرمول زیر به دست می آید:

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j - v_j^*)^2} \quad (n \dots, 1, 2, 3 = i)$$

جدول (۱۳): محاسبه اندازه فاصله گزینه ها از ایده آل مثبت

+Si	جمع	سرتنه درآمد به	نست هزینه های	نفرسامت	سرمابه	سرتنه درآمد	میانگین ضرب	A
		ازای افراد غیر	شادی به کل هزینه	آموزش	نگداری	احتصاصی به ازای	صنککرد پروژه	
		بروزه	ها			هرنفر در گروه	ها	
0.02	0.0005	0.0001	0.0001	0.0001	0.0000	0.0002	0.0001	A
0.06	0.0034	0.0006	0.0000	0.0000	0.0004	0.0003	0.0020	B
0.05	0.0022	0.0000	0.0018	0.0000	0.0001	0.0001	0.0002	C
0.05	0.0028	0.0000	0.0005	0.0015	0.0000	0.0000	0.0008	D
0.07	0.0053	0.0002	0.0010	0.0016	0.0016	0.0009	0.0000	E
0.05	0.0024	0.0001	0.0001	0.0001	0.0009	0.0002	0.0010	F

۶- به طور مشابه، فاصله گزینه ام از ایده آل منفی به صورت زیر محاسبه می شود:

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j - v_j^-)^2}$$

جدول (۱۴): محاسبه اندازه فاصله گزینه‌ها از ایده ال منفی

میانگین	سرتنه درآمد	سرمایه	نفر ساعت	نسبت هزینه های	سرتنه درآمد به	جمع	-Si	
ضرب	انتخابی به	گلداری	آموزش	سنادی به کل	ازای افراد خیر			
حاصلکرد	ازای هنر نر در	گروه	هزینه ها	هزینه ها	پروژه			
A	0.0013	0.0003	0.0013	0.0009	0.0012	0.0002	0.0005	0.07
B	0.0000	0.0001	0.0004	0.0012	0.0018	0.0000	0.0003	0.06
C	0.0010	0.0004	0.0010	0.0016	0.0000	0.0003	0.0004	0.07
D	0.0002	0.0009	0.0016	0.0000	0.0005	0.0006	0.0004	0.06
E	0.0020	0.0000	0.0000	0.0000	0.0001	0.0001	0.0002	0.05
F	0.0002	0.0003	0.0001	0.0008	0.0010	0.0002	0.0003	0.05

۷- محاسبه نزدیکی نسبی نسبت به به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$C_i^* = \frac{S_i^-}{S_i^+ + S_i^-}$$

بر اساس ترتیب نزولی می‌توان گزینه‌های موجود را رتبه‌بندی کرد.

جدول (۱۵): رتبه‌بندی گزینه‌ها به روش TOPSIS

گزینه‌ها	$C_i = -S_i^- / (-S_i^- + S_i^+)$	مرتب شده	نتیجه
A	0.76	گروه A	0.76
B	0.50	گروه C	0.58
C	0.58	گروه D	0.54
D	0.54	گروه F	0.51
E	0.39	گروه B	0.50
F	0.51	گروه E	0.39

با مقایسه نتایج به دست آمده در سه روش فوق این طور به نظر می‌رسد که دو روش VIKOR و TOPSIS بر خلاف روش SAW جواب‌های نزدیک به هم دارند. در دو روش VIKOR و TOPSIS اولین گزینه، گزینه A انتخاب شده، گزینه دوم گزینه و از گزینه سوم به بعد نتایج عوض شده است.

VIKOR	1	6	2	4	3	5
TOPSIS	1	5	2	3	6	4
SAW	5	4	1	2	6	3

A B C D E F

شکل (۱): مقایسه اجمالی نتایج سه روش

۵- نتیجه گیری

نتیجه حاصل از این مقاله معرفی یک روش جدید در مدل های تصمیم گیری MADM می باشد که این مدل قابل استفاده در مسائل مختلف از جمله در ارزیابی عملکرد می باشد. بررسی های نهائی نشان داد که دو روش VIKOR و TOPSIS دارای نتایج نسبتاً نزدیک به هم می باشند. این مدل به نگارندگان این مقاله کمک نمود که یک ارزیابی نسبتاً صحیح از مرکز تحقیقاتی مورد بحث به دست آورند و از آن در جهت رفع نواقص مجموعه تحقیقاتی و تقویت نقاط قوت آن استفاده نمایند. در پژوهشکده مهندسی مطابق مراحل طی شده، روش VIKOR گروه پژوهشی A به عنوان برترین گروه پژوهشی انتخاب گردید و این نتیجه با آزمون بوسیله روش TOPSIS تایید گردید.

ضمناً می توان به برخی از عوامل عمده تأثیرگذار در ضعف و قوت گروه های پژوهشی به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- ضعف در هرم نیروی انسانی
 - ۲- تقاضای متفاوت بازار بر این مبنا که بازار برخی از تخصصها نسبت به بقیه بهتر یا بدتر است.
 - ۳- ضعف و قوت مدیریت
 - ۴- اعتقاد و یا عدم اعتقاد گروه ها به فعالیت های تحقیق و توسعه
 - ۵- سیاست گذاری دولت برای مراکز دولتی
- با توجه به نتایج مثبت استفاده از این روش پیشنهاد می شود این تکنیک در سایر مراکز تحقیقاتی مشابه پژوهشکده مهندسی نیز مورد آزمون قرار گیرد، ضمناً مقایسه نتایج این روش با نتایج حاصل از سایر تکنیک های تصمیم گیری چند شاخصه نیز مفید خواهد بود.

- منابع و مآخذ:

- احسانی، رحیم، (۱۳۸۳). طراحی یک مدل ارزیابی عملکرد دیکپارچه دینامیک برای مراکز تحقیقاتی، پایان نامه دکترا.
- اصغرپور، محمد جواد، (۱۳۷۷). تصمیم‌گیری‌های چند معیاره، انتشارات دانشگاه تهران.
- طبرسا، غلامرضا، (۱۳۷۸). بررسی و تبیین نقش اقتضانات استراتژیک در انتخاب الگوی ارزیابی عملکرد سازمان‌های دولتی، مجموعه مقالات اولین همایش ارزیابی عملکرد دستگاه‌های اجرایی کشور، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور.
- مهرگان، محمد رضا، زالی، محمد رضا، (۱۳۸۲). در جستجوی مدلی برای ارزیابی عملکرد سازمان‌های پژوهش و توسعه، مطالعات مدیریت، فصلنامه علوم انسانی، شماره ۳۹-۴۰، نشریه دانشکده حسابداری و مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی.
- مومنی، منصور (۱۳۸۵)، مباحث نوین تحقیق در عملیات، انتشارات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
- Cheng. Ch.B ; (2004). Group Opinion Aggregation Based on a Grading Process: A Method for Constructing Triangular Fuzzy Numbers, Computers and Mathematics with Applications 1632-481619.
- Espinasse. B , Guy Picolet , Eugene Chouraqui; (1997). Negotiation support systems: A multi-criteria and multi-agent approach, European Journal of Operational Research 409-103389.
- Jabeur .Kh , Martel .J; (2007). A collective choice method based on individual preferences relational systems (p.r.s.) ,European Journal of Operational Research 1565-1771549.
- Jabeur .Kh , Martel .J ; (2004). A Distance – Based Collective Preorder Integrating the Relative Importance of the Groups Members , Groups Decision and Negotiation 349-327 :13.
- Mei-Tai Chu, Joseph Z. Shyu, Gwo-Hshiang Tzeng, Rajiv Khosla; (2007). Comparison among three analytical methods for knowledge communities group-decision analysis, Expert Systems with Applications: An International Journal pp 1024-1011.
- Opricovic, S., Tzeng, G.H ; (2007). Extended VIKOR method in Compromise with outranking methods, European Journal of Operational Research 529-514 178.
- Opricovic, S., Tzeng, G.H ; (2004). The Compromise solution by MCDM methods: A comparative analysis of VIKOR and TOPSIS. European Journal of Operational Research 455-445 , 156.
- Opricovic, S., Tzeng, G.H ; (2007). Group Opinion Aggregation Based on a Grading Process: A Method for Construting Triangular Fuzzy Numbers , European Journal of Operational Research 529-514 178.
- Suwignjo P. ,Bititci U.S. and Carrie A.S. , "Quantitative models for Performance measurement system" , International Journal of Production Economics vol. 64 , Is.-3, 01-1 March 2000-
- Xiaozhan Xu Martel .J Bernard F.Lamond; (2004). A multiple criteria ranking procedure based on distance between partial preorders, European Journal of Operational Research 80-13369.